

steren gaar det saaledes til. Naar Begæringerne er indkommet, sendes for de litterære Forfatteres Vedkommende alle Begæringerne til Dansk Forfatterforening, og man beder den udtale sig om dem, hvorefter Forfatterforeningen sender en Bedømmelse af de vedkommende Andragender. I de senere Aar har Forfatterforeningen gjort det saaledes, at ved dem, den særlig anbefalede, sættes en rød Streg under Navnet og ved de mindre varmt anbefalede en blaa Streg. Disse Understøttelser bliver i Regelen bekendtgjort i Pressen, men den store Almindelighed lægger vist sjældent Mærke til, hvem der kommer med.

Endelig findes en tredje Underkonto, der hedder 3. Rejseunderstøttelser, deriblandt ogsaa til Videnskabsmænd og Kunstnere et fast Beløb paa 9,000 Kr., hvoraf Ministeren ligesaa kan uddele Rejseunderstøttelser til saadanne litterære Forfattere, som ligeledes bliver overgivet til en Bedømmelse af Forfatterforeningen, og Understøttelserne bliver uddelt i Henhold til denne Bedømmelse. Det er altsaa de Konti, hvorpaa der uddøles Understøttelser til litterære og litterært-kunstneriske Forfattere. Videnskabelige Forfattere kan desuden faa Understøttelse paa den overordentlige Konto til Udgivelse af visse Værker, en Understøttelse, der gerne gives for flere Aar ad Gangen.

Med Hensyn til den Understøttelse, som jo flere af de ærede Medlemmer har talt om, til Forfatterinden Fru Agnes Henningsen, skal jeg oplyse, at Agnes Henningsen i 1909 første Gang søgte om at faa en Foraarsunderstøttelse, altsaa en midlertidig Understøttelse. De er ikke livsvarige, de gives midlertidig — og skulde være midlertidige —, naar vedkommende litterære Kunstner er i Trang eller trænger til at faa en bestemt Bog udgivet eller trænger til at gøre et Studium i Anledning af en Bog, som vedkommende vil skrive. Hun søgte første Gang i Aaret 1909, da Enevold Sørensen var Kultusminister, og fik da paa denne midlertidige Understøttelseskonto 300 Kr. Hun søgte igen Aaret efter, i 1910, da Provst Nielsen var Kultusminister, og fik da 400 Kr. Det er jo Regelen, at man ikke gaar over 400 Kr. ved disse Foraarsunderstøttelser; de er fra 100 til 400 Kr. Saa var der en Række Aar, hvor Agnes Henningsen ikke søgte, fordi hun havde

Held med sin Produktion, vistnok ogsaa særlig med sin dramatiske Produktion, saa at hun ikke trængte til Understøttelse og derfor ikke søgte derom. Da Krigen kom, gik det hende som næsten alle vore Forfattere, at hun igen maatte indgive et Andragende om at komme med ved Uddelingen af disse smaa Foraarsunderstøttelser; da kom saa godt som alle vore Forfattere. Hun indgav saa i 1915 et Andragende om at komme med paa denne Understøttelseskonto og fik da 400 Kr. Hun fik igen i 1916 400 Kr. og i 1917 300 Kr. En hel Række Forfattere har i Krigsaarene maattet understøttes netop paa denne lille Konto for at kunne komme igennem, da deres Bøger ikke godt kunde gaa i Udlandet, hvor mange af disse særlig litterært-kunstneriske Forfattere faar en Del af deres Bøger læst, og de har derfor siddet trangt i det i disse Aar. Endelig kom i Aar Agnes Henningsen med et Andragende om at faa en fast livsvarig Understøttelse, altsaa at komme ind paa den anden Konto, den saakaldte „Prytaneion“, hvor man giver Understøttelser paa 500, 1,000, 1,500 Kr. o. s. v. Hun var jo der i Følge med en hel Række Kunstnere, som søgte det, og jeg gik da frem efter den sædvanlige Fremgangsmaade. Jeg maa maaske først nævne, at hun ved de midlertidige Foraarsunderstøttelser hørte til dem, som Forfatterforeningen satte en rød Streg under, altsaa til dem, som den særlig anbefalede. Under min Forhandling med Finansudvalget nede i det andet høje Ting i Aar til anden Behandling kom jeg, som sædvanlig, med dem, der søgte at komme ind paa den livsvarige Konto. Der anførte jeg om Agnes Henningsen, dels at hun havde været stærkt anbefalet af Forfatterforeningen, hver Gang hun havde søgt om at faa Understøttelse paa den midlertidige Konto, og endvidere, at hun nu til Understøttelse paa den livsvarige Konto havde meget stærke anbefalinger fra saadanne Mænd som Georg Brandes, Jeppe Aakjær og Forfatterforeningens Formand, Forfatteren Sophus Michaëlis. Og man blev da enstemmig enig om, at hun sammen med 4 andre — saa vidt jeg husker, var disse 4 andre Otto Rung, Ludvig Holstein, Harry Søiberg og Marie Bregendahl — skulde sættes ind paa den livsvarige Konto.